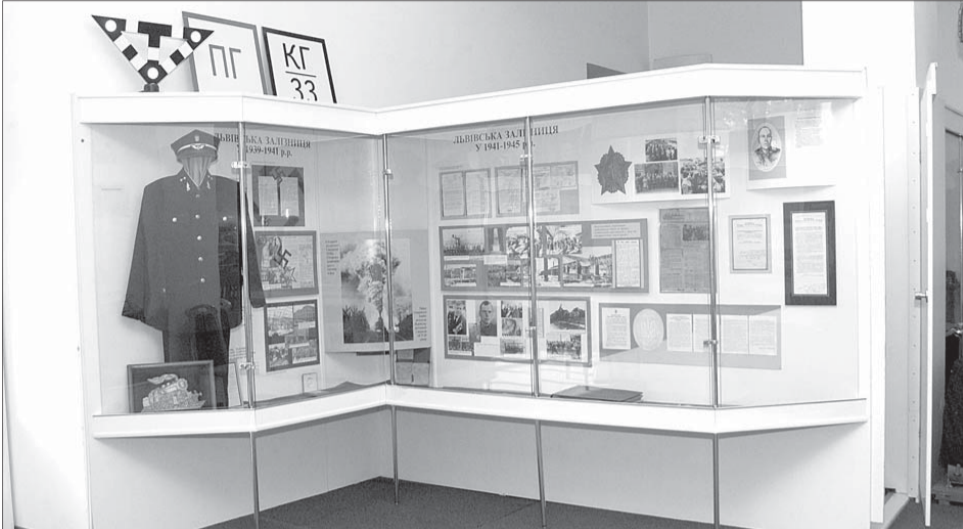

Жива історія сталевого руху

Музею історії Львівської залізниці – 40 років

Минуле – це наша історія, це життя наших попередників. Без поваги до історії нема поваги до держави. Те ж можна сказати і про залізницю. Залізничний музей потрібен Львівській залізниці і насамперед молодим поколінням залізничників, щоб ніколи не обірвалася історична спадкоємність поколінь. Саме з цією метою музей бойової і трудової слави залізничників Львівської магістралі був створений з ініціативи керівництва залізниці і дорожньої профспілкової організації залізниці 26 квітня 1973 року. Цього дня керівництвом магістралі та профспілкою була прийнята спільна постанова.

За 40 років музей став невід'ємною частиною серед 80 музеїв Львівщини, кілька разів змінював місце розташування, зараз він – у Палаці залізничників. Теперішній музей є відділом Центру науково-технічної інформації і бібліотечно-бібліографічного обслуговування. Теперішній завідувач музею Роман Патик доклав чимало зусиль в оформленні музею на різних етапах його діяльності, щоб історія Львівської магістралі була сповна відтворена в музеї.

– Музей історії Львівської залізниці має свою цікаву історію. Сімдесяті роки минулого століття ознаменувались святкуванням різних урочистостей, ювілеїв, які відзначались у кожному колективі, віднайшовся ювілей і для Львівської залізниці. Магістраль була нагороджена орденом, кращі працівники отримали грамоти, почесні звання, створено Музей бойової і трудової слави залізничників Львівської магістралі, а збирачем експонатів, систематизатором став ветеран праці Пилип Іванович Толочко. На той час це був один із перших залізничних музеїв на теренах тодішньої УРСР, – розповідає Роман Патик. – У 1973 році було прийнято рішення про святкування сторіччя з дня заснування Львівської залізниці. Ювілей був історично недостовірний, адже у 1873 році австрійські колії були вдруге сполучені з російськими коліями між Бродами і Радивиловом, хоча з австрійського боку колію до Бродів збудували ще у 1869 році, і минуло

4 роки, перш ніж російська імперія побудувала колію з Радивилова. А вперше це сталося над Збручем у 1871 році. Колія Львів–Красне–Золочів–Тернопіль–Підволочиськ–Волочиськ стала першою міжнародною лінією, яка поєднала Східну Галичину із Західною та Східною Європою. Історію Львівської магістралі трактували довільно, не враховуючи, що перший потяг прибув до Львова на 12 років раніше – 4 листопада 1861 року, що до 1873 року Львів був пов'язаний колією з багатьма містами, і мережа залізничних шляхів сучасної Львівської залізниці вже була частково сформована.

Вперше експозиція музею відкрилася на другому поверсі на той час новозбудованого обчислювального центру залізниці. Із часом обчислювальний центр потребував більше площі, а музею необхідно було стати більш відкритим для широкого кола відвідувачів. Тому наприкінці 1977-го – на початку 1978-го років розпочалися роботи з переобладнання трьох приміщень у цокольному поверсі управління залізниці для розгортання експозиції музею.

Проектування та виконання робіт проводила Виробнича архітектурно-художня майстерня Львівської залізниці під керівництвом Валерія Григоровича Ковалю. Художники Роман Патик і Олександр Ткаченко з ентузіазмом взялися за виготовлення нових експозиційних стендів, змонтували вже існуючі стенди та нове обладнання інтер'єрів нового музею. Музей мав на той час сучасний та гарний вигляд, був цікавим за експозиціями, таким його й досі пам'ятають чимало ветеранів-залізничників.

(Закінчення на 7 стор.)

Радивиловом, хоча з австрійського боку колію до Бродів збудували ще у 1869 році, і минуло

Богдан ПІХ, начальник ДТГО “Львівська залізня”:

– Тривалий час Львівська залізня – практично найстаріша серед залізниць України – не мала добре оформленого музею. Експозиція, яка була, потребувала насамперед відповідного місця та достатньої площі для її розміщення. І, звичайно, ця експозиція потребувала значного оновлення.

150-річчя Львівської залізниці було тією подією, до якої відбулося б оновити музей залізниці. На етапі розробки концепції нової експозиції музею до цієї справи підключилися усі зацікавлені сторони, насамперед Центр науково-технічної інформації та бібліотечно-бібліографічного обслуговування, технічна служба залізниці та її підрозділи в оперативних службах. Робочу групу, що займалася оновленням музею, очолив тодішній другий заступник начальника залізниці Іван Груник.

Приміщення музею відремонтували, експозиція музею поповнилася новими експонатами, усе було зроблено таким чином, щоб повно і достовірно відобразити довгий трудовий шлях залізниці в Галичині, ознайомити відвідувачів музею з основними подіями періоду історії від часів Австро-Угорщини до незалежної України, показати надзвичайно складну політичну та історичну ситуацію, зокрема наслідки двох світових війн, що завдали залізниці значних збитків.

Музей – відображення історії нашої магістралі – збирався як велика мозаїчна картина маленькими частками, в архівах вишукувалися документи, що мають історичну вагу, на підприємствах віднаходилися зразки техніки та пристроїв, що стали експонатами, які відображають характер та специфіку роботи залізничників у різні часи. Нині експозиція музею має достатній інформаційний потенціал, музей став своєрідною навчальною базою для студентів, які можуть наглядно побачити, як саме, із якими приладами та механізмами працювали у різні періоди спеціалісти залізничного транспорту.

Музей обладнано проектором та екраном, відвідувачі можуть тут переглянути відеофільми про Львівську залізня, які власне й були зняті до 150-річчя Львівської магістралі. Це – особливо корисно та повчально для учнів шкіл, ліцеїв, студентів залізничних технікумів і університетів.

До 150-річчя Львівської залізниці на приміському вокзалі до уваги львів'ян та гостей нашого міста були представлені кілька одиниць рухомого складу минулих епох – паровози, пасажирські та вантажні вагони, цистерни – техніка, яка використовувалася на Львівській залізниці на зорі розбудови залізничної галузі в Україні.

Нинішній варіант оновленої експозиції музею є найоптимальнішим відображенням історії та сьогодення магістралі, достатньо повно розповідає про важливі етапи у становленні, розбудові та розвитку залізничного транспорту на Заході України. Теперішній музей Львівської залізниці є нашим подарунком майбутнім поколінням залізничників, обов'язком яких є зберегти і примножити його експозицію.

Іван ГРУНИК, начальник Рівненської дирекції залізничних перевезень:

– У рамках підготовки до відзначення 150-річчя Львівської залізниці начальник залізниці видав наказ, який передбачав виконання різних заходів зі святкування ювілейної дати залізниці. Відповідно були створені робочі групи, які я очолював як тодішній другий заступник начальника залізниці. Одним із основних заходів було осучаснення експозиції Музею історії Львівської залізниці. До робочої групи увійшли начальники служб, двічі на тиждень відбувалося планування, щоб у стислий термін виконати великий об'єм роботи. Було зібрано багато документальних матеріалів, які сьогодні є в експозиції музею, та найголовніше, було зібрано чимало інвентарю, обладнання, яким у своїй роботі 20-50 років тому користувалися різні професії залізничників. До процесу збору долучилися всі господарства залізниці – локомотивне, вагонне, колійне, електропостачання, сигналізації і зв'язку. До отримання необхідної інформації по музею доклали керівництво Львівської дирекції залізничних перевезень та Музею історії Львівської залізниці. Додалися до експозиції музею однострій, який носив Георгій Кірпа, коли був начальником Львівської залізниці, однострій нинішнього начальника залізниці Богдана Піха. За три місяці в приміщенні музею побілили стіни, замінили підлогове покриття, впровадили нові комунальні технології, оновили освітлення, встановили проектор, на якому тепер можна переглянути відеосюжети про історію залізниці, виготовили дизайнерське оздоблення виставкових вітрин із сучасними елементами декору. Таким чином до 150-річчя Львівської залізниці музей в осучасненому вигляді гостинно відкрив двері для відвідувачів, успішно функціонує і користується популярністю сьогодні у студентів, школярів, ветеранів залізничного транспорту. Музей цікавий не лише залізничникам, але й туристам, які відвідують наше місто. Якщо на Львівщині користуються популярністю туристичні маршрути давніми замками, то, думаю, Музей історії Львівської залізниці, найбільшого підприємства Західного регіону, має право на широкую популяризацію, бо має багату понад півтора столітню історію.

До 150-річчя Львівської залізниці на приміському вокзалі на першій колії були виставлені давні паровози, вагони, техніка. Ще у 2010 році у Трускавці на економічному форумі ми презентували інфраструктурний проект розбудови привокзальної території, були навіть інвестори, але, на жаль, міська влада не погодила проект забудови цієї площі. У цьому проекті вагоме місце відводилося й створенню потужного музею під відкритим небом. Сподіваюся, що це все-таки відбудеться.